

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1406/2025
27.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Јелке Аксентијевић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу К.бр.300/25 од 24.09.2025. године и Кв.бр.939/25 од 14.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 27.11.2025. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Јелке Аксентијевић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу К.бр.300/25 од 24.09.2025. године и Кв.бр.939/25 од 14.10.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу К.бр.300/25 од 24.09.2025. године досуђен је браниоцу по службеној дужности окривљеног АА - адвокату Јелки Аксентијевић, на име трошкова кривичног поступка у предмету Основног суда у Крагујевцу К.бр.300/25, износ од 274.750,00 динара, који ће бити исплаћен из буџетских средстава Основног суда у Крагујевцу у року од 60 дана по правноснажности решења, на рачун браниоца по службеној дужности, адвоката Јелке Аксентијевић, број ..., који се води код „... Банке“ а.д.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв.бр.939/25 од 14.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Јелке Аксентијевић од 06.10.2025. године, изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу К.бр.300/25 од 24.09.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднела бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Јелка Аксентијевић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни

суд усвоји поднети захтев као основан, преиначи побијана решења и у целости усвоји захтев за накнаду трошкова.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА- адвоката Јелке Аксентијевић, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Како су сходно цитираној законској одредби права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају подносилац захтева, адвокат Јелка Аксентијевић је решењем МУП РС, ПУ Крагујевац КУ број 29370/23 и КУ број 29418/23 од 08.06.2023. године постављена за браниоца по службеној дужности окривљеном АА.

Бранилац по службеној дужности, адвокат Јелка Аксентијевић је дана 17.09.2025. године поднела захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, те је о истоме одлучено побијаним правноснажним решењима, након чега је поднела захтев за заштиту законитости, јер је по њеном мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон из разлога што јој као браниоцу по службеној дужности нису признати сви трошкови које је имала и које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражила, при чему бранилац у захтеву не указује ни једном речју на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног АА.

Дакле, имајући у виду да је бранилац окривљеног по службеној дужности захтев за заштиту законитости поднела у своје име и због повреде закона учињене на своју штету, а на шта по закону није овлашћена у смислу напред цитираних законских одредби, то по налажењу Врховног суда, бранилац окривљеног по службеној дужности

у конкретном случају није овлашћена за подношење овог ванредног правног лека, па је с тога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић